

1651)

رساله‌ای در اثبات واجب الوجود و صفات ثبوتیه و سلویه و اثبات نبوت و امامت و معاد، دارای یک «مقدمه» و چند «باب».

آغاز کتاب: بسم الله انانحمدك حمدا تلاماً لوجوب وجودك ... و بعد فيقول اضعف مخلوق الخالق ابن محمد صالح محمد صادق..

انجام کتاب: قدتم هذه الرسالة على وجه الاختصار في عشر الثاني من شهر الثالث من السنة التالية لعشر الاولى من العشرة الثامن المأت الاولى من الف الثاني و وقنى الله ان الف-کتابا يشتمل على هذه المطالب على وجه الاطناب انشاء الله تعالى [فهرستواره منزوی ۶۲/۶ (ظاهر فارسی دانسته)]

۱. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۷.

خط: نسخ، بی‌ک، تا: ۱۰۱۱ یا ۱۰۱۷، به سفارش مهدیقلی [القبائی: ۱۹]

۲. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۹.

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ خوش، بی‌ک، تا: ربیع الاول ۱۰۱۷ق؛ از تاریخ ۱۱۵۴ تا ۱۲۸۹، ۸ بار داخل عرض شده است؛ واقف: آغورلوی شاملو، تاریخ وقف: رمضان ۱۰۸۰؛ کاغذ: نخودی آهارمهره، جلد: تیماج گلی ضربی مزین به ترنج شرفه‌دار، ۴۲گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۳×۲۵سم [ف: ۱-۳۴]

● اثبات واجب الوجود / کلام و اعتقادات / فارسی

esbāt-e wājeb-ol vojūd

لاهیجی، عبدالرزاق بن علی، -۱۰۷۱ق

lāhijī, abd-or-razzāq ebn-e alī (-1661)

مأخوذ از گوهر مراد او.

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۵۴۶۶/۲

آغاز: فصل هفتم از باب اول از مقاله دوم در اثبات واجب الوجود، بدان که مقصد اقصی

خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: ۱۲۶۱ق؛ ۶ص (۴۲-۴۷)، ۱۱ و ۱۲ سطر، اندازه: ۱۱/۸×۱۸/۵سم [ف: ۴۳-۱۰۸]

● اثبات الواجب = اشتراک لفظی وجود (رساله) /

فلسفه / فارسی

esbāt-ol wājeb = ešterāk-e lafzī-ye vojūd (r.)

تبریزی، رجب علی، - ۱۰۸۰ قمری

tabrizī, rajab-'alī (- 1670)

رساله مختصری است در اثبات واجب الوجود و اثبات صفات ذات و اشتراک لفظی وجود، دارای یک «مقدمه» و پنج «مطلب» و «خاتمه»: مقدمه در بیان معنی وجود و معنی اشتراک لفظی و

[رشت و همدان - ف: ۱۵۳۸-]

Q 1 Kasım 2999

۱۱. اصفهان؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۸۰/۱۰

خط: نستعلیق، بی‌ک، بی‌تا؛ جلد: مقوایی عطف و گوشه‌ها پارچه‌ای قرمز، ۲گ (۶۴-۶۵) اندازه: ۵/۵×۱۴/۵سم [ف: ۲-۵۲۶]

● اثبات الواجب / کلام و اعتقادات / عربی

itbāt-ul wājib

تفرشی، مراد بن علی، ۹۶۵-۱۰۵۱ق

tafrešī, morād ebn-e alī (1558-1642)

مؤلف دو دلیل برای اثبات خدا می‌آورد که در آن نیازی به باطل ساختن دور و تسلسل نیست. نام مؤلف در فهرست نامعلوم است اما مؤلف در پایان رساله به کتاب خود به نام «الرضیة الحسینیة» ارجاع می‌دهد. از آنجا که مراد تفرشی کتابی به همین نام دارد، معلوم می‌شود که همو مؤلف این رساله است. شاید تاریخ کتابت نسخه موجود صرفاً تاریخ تألیف باشد.

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۰۷۹/۳۴

آغاز: هو الموفق و المعین. الموجود اما واجب او ممکن، لانه من حیث هو، مع قطع النظر عما یغایره، موجود، لایقبل العدم ام لا؛ انجام: فلم یکن واجبا، و ذلك خلاف المفرد (و) ض و قد بسطنا فی الدلیلین فی «الرضیة الحسینیة» فمن یرد الاطلاع علیه، فلیرجع الیه. و الله تبارک و تعالی هو الموفق و المعین.

تذکر: در فهرست بدون نام مؤلف؛ خط: تعلیق، کاتب = مؤلف، تا: ذیحجه ۱۰۴۷ق، برای مولی محمد صالح کرامی؛ کاغذ: سپاهانی زرد، جلد: تیماج سرخ ضربی مقوایی، ۲ص (۲۴۰-۲۴۱)، ۲۳ سطر (۱۹×۶)، اندازه: ۱۵×۲۶سم [ف: ۳-۱۳۵]

● اثبات الواجب / کلام و اعتقادات / عربی

itbāt-ul wājib

قره باغی، یوسف بن محمد جان، - ۱۰۵۴ قمری

qara-bāqī, yūsof ebn-e mohammad jān (- 1645)

گزارشی از آن داده نشده است.

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۰۵۲/۶-ف

نسخه اصل: دلهی در دیوان هند شماره ۴۰-۴-۱؛ خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: قرن ۱۲ [فیلم‌ها - ف: ۳-۱۲۹]

● اثبات الواجب = الرسالة المهدیة / کلام و اعتقادات /

عربی

itbāt-ul wājib = ar-r.-ul mahdiyya

مینا سپاهانی، صادق بن محمد صالح، ۱۰۱۸ - ۱۰۶۱ قمری

mīnā sepāhānī, sādeq ebn-e mohammad sāleh (1610 -

:فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد اول؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

● الرسالة المشقية في الظنون الاجتهادية / اصول فقه /

عربی

ar-r.-ul mašqīya fi-z̄ zunūn-il ijtihādīya

لاهیجی، عبدالکریم بن محمد رضا، ق ۱۳ قمری
lāhījī, 'abd-ol-karīm ebn-e mohammad rezā (- 19c)

اهداء به: منوچهر خان حاکم اصفهان

این کتاب را در باب ظنون اجتهادی از مباحث علم اصول فقه به تفصیل تمام نگاشته و در آن از مرحوم شیخ محمد تقی اصفهانی صاحب «هدایة المسترشدين، حاشیه معالم» (متوفای پانزدهم شوال ۱۲۴۸) یاد کرده و او را استاد خود خوانده، چنان که در «مقام سادس - مشترکات» می گوید: «فقول شیخنا الاستاد - نورالله مضجعه - یرتقی الی عشرين» و در حاشیه می گوید: «شیخنا الاستاد محمد تقی. ره.» در آغاز کتاب، فهرست مطالب آن را بصورت مستقل به دست داده و مقدمه ای نیز برای فهرست نگاشته است. مباحث این کتاب مفصل و با رد و ایراد بسیار می باشد و مشتمل بر چهار «سفر» است، بدین ترتیب: ۱. معرفة الاجتهاد و المجتهد و حجة ظنه؛ ۲. الادلة الاربعه؛ ۳. المشتركات؛ ۴. العالم و الخاص.

آغاز: آغاز مقدمه فهرست: باسم ربی الأجل الأعظم، أحمدہ حمداً لذاته العلی الأقدم، أشکره شکراً علی ما أنعم، و علم من الأصول مالم نعلم ...؛ بسم ... أحمدہ حمداً لا یفی الطاقة بأدائه، أشکره شکراً لا یسع القلم بإحصائه؛ لا احصى ثناء علیک كما أنتیت علی نفسک و اصلی و اسلم علی صفوة أنبیائک و سید أوصیائک، و علی آله الذی هم امثاک الذین جعلتهم مشکوة لعبادک و مصباحاً لمعرفة عبادتک؛ كأنهم کوکب دری یوقد من شجرة مباركة زيتونة ... أما بعد، فیقول المحتاج الجانی و بفضل ربه الملتجی: عبدالکریم الحسینی اللاهیجی: لما رأیت فی کتب الاصولیین متقدمیهم و متأخریهم أن الظنون الاجتهادية تكون حجة، و لاح عن بعضهم أنها بقول مطلق لیست بالخاصة منها حجة، و شاع عن الأخباریین أنها بقول مطلق لیست بحجة؛ و الحال أنهم فی کتب الفروع و الاستدلال عاملون بالظنون من حیث لا یشعرون! حتی صرح بعضهم بأن النزاع بیننا و بین الاصولیین لفظی - كما فی «الفوائد الحایریة» ... فبقی الکلام مع الاصولیین فی هذا الأصل الأصيل ... لكن الإقدام فی هذا الأصل و الخوض فیہ لم أکن أنا أهلاً [له] لأن کل واحد من الفریقین یكونون أساتید الفن و المهرة، و محیین للشریعة و الملة. لهذا وقع الخوض فی عهدة التعویق و التسویف، حتی خطر ببالی الفاتر و قلبی القاصر أن أرضت النفس بالمجاهدة و المشاققة، لعل تنبته بما هو الحق. فإذن تنبته بما رووه مستفیضاً: مشقتان لا ثالث لهما: «المشق بالأقلام و المشیء بالأقدام». فشرعت فی المشق و المشی فی ذلك الأصل علی اسیلوبهم. قسمیته ب«الرسالة المشقية فی الظنون الاجتهادية». و تحقیق الحق ینوط علی المشق فی الصفحات العدیدة

انجام: انجام فهرست: فی ذکر الحجة علی ما هو المختار. انجام رساله: و منها: ما فی أیدی المخالفین من الجلد و اللحم. فالمشهور بین الأصحاب أنه طاهر مطلقاً ما لم یحکم بکفر من یدیه منهم، و به نصوص کثیرة مؤیدة لظاهر حال المسلم، من تجنبه للمحرم و النجس و المشته، و لذلك فروع کثیرة أكثرها فی «التمهید» مذکورة.

۱. اصفهان؛ کتابخانه های اصفهان؛ شماره نسخه: ۷۵

آغاز و انجام: برابر

خط: شکسته نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ دو برگ آخر «مقاله ای در علم مناظره، للقاضی الامام عضدالدین، رحمه الله» و «رساله ای در علم مناظره، من مصنفات ملاحفی فی سنه ۱۰۵۳» و نیز رساله ای دیگر در همین فن از عبدالرزاق که پایان آن چنین است: «قد فرغ من تألیفه أضعف عبادالله: عبدالرزاق، فی ۶ شهر شوال سنه ۹۹۶ فی المکة المعظمة، حرسها الله تعالی. مشقه العبد المذنب الجانی، ابن محمدرضا الحسینی: عبدالکریم اللاهیجانی»، مصحح، محشی از مؤلف؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج قهوه ای، ۳۰۴گ، ۲۵ سطر (۲۱×۱۲/۵)، اندازه: ۳۰×۲۱سم [فهرست روضاتی: - ۳۶۶]

۲. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۵۰۴۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، کاتب = مؤلف، بی تا؛ در پایان رساله آداب البحث و شرح عبدالرزاق بر آن که در ششم شوال ۹۹۶ در مکه انجام شده به خط لاهیجی نیز نوشته شده؛ تملک: شمس الدین هرندی به تاریخ ۱۳۳۷؛ جلد: تیماج قهوه ای، ۳۰۳گ، ۲۵ سطر، اندازه: ۳۰×۲۰سم [ف: ۱۳ - ۲۳۷]

← رسالة المشية ← مشیت

● الرسالة المشیخة / عرفان و تصوف / عربی

ar-r.-ul-mašīxa

درباره رتبه و مقام و آداب و صفات و کمالات شیخ و پیرو آداب مرید در برابر شیخ و تکالیف آنها، از «الباب الثانی فی رتبه المشیخة» آغاز می شود.

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۱۲/۲۲-۶

نسخه اصل: سلیمانیه ش ۱۲۰۸؛ خط: نسخ، بی کا، تا: ۸۳۹ق؛ ۱۷گ (۲۶۰-۲۷۶)، ۱۹ سطر [فیلهاف: ۱ - ۵۱۱]

● الرسالة المصطفویه / عرفان و تصوف / عربی و فارسی

ar-r.-ul muṣṭafawīya

طولی، حسین بن صدرالدین، ق ۱۱ قمری
toḥī, hoseyn ebn-e sadr-od-dīn (- 17c)

MADDE YAYIMLANDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

01 Kasım 2013

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (نخا)؛ جلد شانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276254

جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۱/۲۰۱۲

جلد: تیماج، ۳۳۹ گک، ۲۵ سطر، اندازه: ۲۵×۱۷ سم [ف: ۲-۴۰۵]

→ راموز اللغة ← الراموز في اللغة العربية

● **رامه اوتار = ترجمه حماسه رامایانا / شعر، ادبیات /**

فارسی

rāme ūtār = t.-ye hemāse-ye rāmāyānā

ترجمه رامایانا در دیباچه نام «اویانمه راماین» آمده است.

MADDE YAYIMLANDIKTAN [دنا ۵۳۳/۵؛ نسخه‌های متزوی ۲۸۲۴] SONRA GELEN DOKÜMAN

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۹۴۹-ف

نسخه اصل: بادلیان ۲۷۰۰، ۱۰۰ ind. ist. pers. به وزن مثنوی؛

بی‌ک، بی‌تا [فیلمها ف: ۱-۱۰۳]

● **رام یشت / داستان / فارسی**

rām yašt

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۱۰۳۵/۳-ف

نسخه اصل: بادلیان اوزلی ۲۸ (۵۰۹)؛ خط: نستعلیق، کا: حسن بن

ملا مهدی لنگرودی، تا: سه‌شنبه ۳ رجب ۱۲۴۰ ق، به دستور

یعقوب مجل انگلیسی؛ ۱۳ سطر [فیلمها ف: ۱-۵۶۰]

● **راوق الاخلاق / اخلاق / فارسی**

rāveq-ol axlāq

گیلانی، علی بن حسین، ق ۱۱ قمری

gīlānī, 'alī ebn-e hoseyn (- 17c)

اهدا به: میرزا آقا بیگ

محل تألیف: لاهیجان

از شیخ زین الدین گیلانی که برای میرزا آقا بیگ که به لاهیجان

آمده بود نوشته است در ۸ «مثال» و ۸ «مفتاح» و عنوان‌های آن

«تکلمه تکلمه»، «تلمیح تلمیح»، «تفسیر تفسیر» و «ترشیح ترشیح»

است. نام کتاب و میرزا آقا بیگ و فهرست اجمالی و نام مؤلف

در دیباچه آمده است.

آغاز: رساله رواق الاخلاق من تصانیف شیخ زین الدین. یا رب

نفسی ده که ثنا پردازم xx وین نغمه باهنگ نوا پردازم / دیباچه

علم خویش در پیشم نه xx کز حمد تو نقش آشنا پردازم

انجام: تا بمیامن آن بترتیب شرح چهل حدیثی پردازد انه خیر

موفق و معین

[فهرستواره متزوی ۴۶۱/۶ و ۴۴۳/۷]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۴۶۴/۲۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، بی‌ک، تا: قرن ۱۱؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج

mohammad ebn-e hoseyn ebn-e 'alī (- 1462)

گزیده‌ای است از صحاح و تاج اللغة یا افزوده‌هایی از مغرب و فائق و نهایت و جز اینها. مواد به ترتیب حروف آخر کلمه ترتیب داده شده در بیست و هشت «باب» و هر باب دارای فصولی است به ترتیب حروف اول کلمه.

آغاز: بسمله، الحمد لله حق حمده و الصلاة علی سیدنا محمد ... اما بعد فیقول ... السید بن السید حسن ... ان کتاب الصحاح کتاب فاخر ...

انجام: و اعلم انی ادرجت ذکر باب الالف اللینه فی باب المعتل اعتباراً لجانب اللفظ و طویت منه ما یذکر فی الکتب المستعملة روما للاختصار. هذا آخر ما اردنا ایراده و الحمد لله فی البدو و الاعادة ... اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً.

[الذریعة ۶۱/۱۰؛ بروکلان ۲۲۳/۲ و ذیل ۱۰۷/۱؛ دارالکتب ۱۴/۲؛ دنا ۵۳۳/۵ (۴ نسخه)]

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۲۴۴۸

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی‌ک، تا: چهارشنبه ۱۵ رجب ۱۰۹۳ ق؛ مصحح؛ مهر:

«العبد المذنب الواثق بالله المعین زین العابدین» (مربع)، «لا اله الا

الله الملك الحق المبین عبده نجفعلی»، «عبده الراجی عبد الرسول»

(بیضی)؛ تاریخ وقف: محرم ۱۲۵۹؛ جلد: تیماج، ۳۸۳ گک، ۲۷

سطر، اندازه: ۱۸×۳۰ سم [ف: ۷-۴۶]

۲. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۶۳۱۵

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی‌ک، تا: پنج‌شنبه ۱۹ ربیع الثانی ۱۰۹۷ ق؛ با یادداشتی

از علم الهدی محمد کاشانی مورخ ذیحجه ۱۰۹۷؛ کاغذ: فستقی،

جلد: روغنی زمینه نارنجی، ۴۳۹ گک، ۲۷ سطر، اندازه:

۳۰×۲۰/۵ سم [ف: ۱-۲۳۶]

۳. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۴۶۵

آغاز: برابر

تذکر: نام مؤلف به قرینه آغاز نسخه تعیین شد. جلد اول و دوم؛

خط: نستعلیق ریز، بی‌ک، تا: ۱۲۸۴-۱۲۸۵ ق؛ ۴۳۸ گک، ۱۷ سطر،

اندازه: ۲۲/۵×۱۷/۵ سم [ف: ۲-۲۷۴]

۴. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۴۶۶

آغاز: برابر

تذکر: نام مؤلف به قرینه آغاز نسخه تعیین شد. جلد اول و دوم؛

خط: نستعلیق ریز، بی‌ک، تا: ۱۲۸۴-۱۲۸۵ ق؛ ۴۳۸ گک، ۱۷ سطر،

اندازه: ۲۲/۵×۱۷/۵ سم [ف: ۲-۲۷۴]

۵. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۷۹۹

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی‌ک، بی‌تا؛ مجدول، دارای سر لوح کوچک رنگین،

مصحح، محشی؛ تملک: محمد بن مصطفی و محمد صادق بن

ابوالقاسم حسینی؛ مهر: محمد صادق بن مصطفی حسینی (بیضی)؛

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد شانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

[ف: ۸-۷۴۵]

۳. یزد؛ وزیری؛ شماره نسخه: ۳۷۳۸/۳

آغاز: برابر

خط: نستعلیق، کا: محمد حسین بن محمد حسن حسینی، تا:
۱۳۰۴ق؛ کاغذ: اصفهانی حنایی، جلد: تیماج ماشی، ص ۵ (۱۲-
۱۶)، ۲۴ سطر (۱۷×۱۲/۵)، اندازه: ۲۱×۱۶سم [ف: ۵-۱۷۷۴]

● سر اللغة / لغت / عربی

sirr-ul luğa

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۷۹۹/۳

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۰، ۱۶گ (۲۵-۴۰) [ف: ۵-۱۷۸]

● سرمایه ایمان / کلام و اعتقادات / فارسی

sarmāye-ye imān

لاهیجی، عبدالرزاق بن علی، - ۱۰۷۱ قمری

lāhijī, 'abd-or-razzāq ebn-e 'alī (- 1661)

وابسته به: گوهر مراد؛ لاهیجی، عبدالرزاق بن علی (-۱۰۷۱)

تاریخ تألیف: ۱۰۵۸ق

یک دوره فشرده اصول عقاید شیعی است. این کتاب خلاصه‌ای از گوهر مراد عبدالرزاق لاهیجی است. وی گوهر مراد را ابتدا برای شاه عباس دوم صفوی (۱۰۵۲-۱۰۷۸ق) نوشت ولی چون آن کتاب درخور فهم عموم نبود به درخواست یکی از دوستان خود از آن خلاصه‌ای ترتیب داد که «به ضبط مبتدی اقرب و به فهمش اسرع بود و منحصر باشد در مسائل ضروریه اعتقادی که در حصول ایمان کمتر از آن مجزی نبود» و آن را سرمایه ایمان نامید و مشتمل بر یک «مقدمه» و پنج «باب» است: مقدمه: در ذکر بعضی اصطلاحات منطقیه در بیان هیات شکل اول قیاس و استثنائی؛ باب ۱. توحید؛ ۲. عدل؛ ۳. نبوت؛ ۴. امامت؛ ۵. معاد. آغاز: اما بعد الحمد لله رب العالمین و الصلاة والسلام ... چنین گوید العبد الملتجی عبدالرزاق اللاهیجی ... که موسومست بسرمایه ایمان ... بموافقت اصول خمسة بر پنج باب مرتب شد ... مقدمه در ذکر بعضی اصطلاحات.

انجام: و حق و جوب آن است بر هر که عالم باشد به حسن معروف و قبح منکر و تجویز تأثیر و انتفای مفسده کند هذا آخر ما اردنا ایراده فی هذه الرسالة و الحمد لله اولاً و آخراً.

چاپ: مشار فارسی، ج ۳، ص ۲۹۹۵؛ ایران، کارخانه علی قلی خان، ۱۳۱۰ق، با تصحیح و مقابله آقا شیخ محمد قرباغی نجفی، سنگی، خشتی، ۱۱۱ص، با سعی و اهتمام آقا شیخ محمد قرباغی نجفی، به درخواست و نفقه و وقف از سوی عادل خان تاجر باشی قرباغی و آقا مشهدی علی اکبر تاجر قرباغی (ثواب وقف به ارواح آقا نجفعلی و آقا عباسقلی و آقا داداش تاجران قرباغی)؛ هند، بمبئی، ۱۳۰۴ ق، سنگی، رقی، ۱۳۶ص

[نسخه‌های متزوی ۹۵۵ و ۸۰۱/۲؛ الذریعة ۱۷۲/۱۲؛ أعيان الشيعة ۴۷۰/۷؛
ریحانة الأدب ۳۶۲/۴-۳۶۳؛ مکتبة امیرالمؤمنین ۴۰۷/۲ و ۴۰۸/۲؛ فهرستواره
متزوی ۱۶۶/۶؛ دنا ۱۰۸/۶-۱۱۱]

شرح و حواشی:

۱- منتخب سرمایه ایمان

۱. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۶۶۸۸

خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۱۰۷۱ق؛ مصحح؛ کاغذ: فرنگی نخودی،
جلد: تیماج قهوه‌ای، ۱۲۵گ، ۱۶ سطر (۱۵×۵)، اندازه:
۱۸×۹/۸سم [رایانه]

۲. قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۸۰۳۹

خط: نستعلیق زیبا، کا: عماد حسینی، تا: دوشنبه ۲۹ جمادی الاول
۱۰۷۱ق، به جهت فرزندش عبدالکریم؛ مجدول؛ تملک: جلال
الدین بن مؤید الدوله به تاریخ ۱۲۶۹، اعتماد الاطبا به تاریخ ۱۳۰۱
با مهر «اعتماد الاطبا» (بیضی)؛ مهر: «عبد جلال الدین» (بیضی)؛
جلد: تیماج قهوه‌ای، ۱۲۰گ، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۹×۱۱سم [ف: ۲۱-۴۶]

۳. قم؛ مورعی؛ شماره نسخه: ۶۲۹۰/۲

خط: نستعلیق، کا: محمد علی، تا: پنجشنبه اواسط جمادی الاول
۱۰۷۲ق، جا: ابهر؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۶۲گ (۲۶-۸۷)،
اندازه: ۱۵×۱۰/۵سم [ف: ۱۶-۲۶۲].

۴. قم؛ فیضیه؛ شماره نسخه: ۱۸۳۷

خط: نستعلیق، کا: میرزا بیگ بن ملکی دماوندی، تا: ۱۰۷۳ق؛
۱۷۰گ، ۱۴ سطر، اندازه: ۱۹×۱۱سم [ف: ۲-۶۹]

۵. قم؛ فیضیه؛ شماره نسخه: ۱۰۳۶

آغاز: برابر

خط: نستعلیق، کا: ابن ملکی میرزا بیگ الدماوندی، تا: ۱۰۷۳ق؛
کاغذ: خاکستری، جلد: مقوا و کاغذ مشک، ۳۴۰ص، ۱۴ سطر،
اندازه: ۱۹/۵×۱۱سم [فهرست عراقی: ۱-۳۳۷]

۶. مشهد؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۱۸۶ فهرست

خط: نسخ، کا: نذرعلی تبریزی، تا: شوال ۱۰۷۵ق؛ مجدول
مذهب؛ تملک: محمد بن کاظم در ۱۳۰۵؛ جلد: تیماج عنابی،
۱۰۵گ، ۱۷ سطر (۱۴×۶/۵)، اندازه: ۲۴×۱۴سم [ف: ۱۰۳-]

۷. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۴۲۷۶

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، کا: شریف دامغانی، تا: ۱۰۷۷ق [الفبائی: ۳۰۷-]

۸. قم؛ حجتیه؛ شماره نسخه: ۵۷۱

خط: نستعلیق، کا: میرعلی اکبر بن سید حسین، تا: ۱۰۷۹ق [ف: ۱۶-]
۹. مشهد؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۲۲۸/۱۷ فروخ

خط: نسخ و نستعلیق، بی کا، تا: ربیع الثانی ۱۰۸۳ق؛ کاغذ سپاهانی؛
جلد: تیماج، ص ۴ (۱۲-۱۵)، اندازه: ۱۹/۵×۱۱سم [ف: ۲۱۰-]

۱۰. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۲۳۱۷

آغاز: پس از خطبه و نام مؤلف: که یکی از اجزای اخلاقی عظام و
اعظم؛ انجام: هذا اخر ما اردنا ایراده فی هذه الرسالة الحمد لله اولاً

فهرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد هجدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی

DIA 276256

جمهوری اسلامی ایران؛ ۱۳۹۱ / ۲۰۱۳